

ממזימה מרושעת בפרס העתיקה. ימי צום בלוח השנה מזכירים לנו שלבים שונים בחורבן בית ראשון ובית שני.

ברם, זכרון השואה הוא אתגר קשה במישור הדתי. מכיוון שאנו קרובים כל כך יחסית למה שאירע, אנו רחוקים מאד מתמימות דעים לאומית בשאלה כיצד להכניס את זכר ששת המיליונים להקשר דתי.

לפני כמה שנים העלה מר אלכס אייזן — מנכבי הקהילה היהודית בטורונטו, חבר פעיל בקהילתי, וניצול שואה — את הרעיון לחבר מגילה שתיקרא ביום השואה בדיוק כמו שקוראים את מגילת איכה בתשעה באב ומגילת אסתר בפורים. הוא חש, בצדק, בצורך בגישה עקיבה ליום השואה, ושמגילה שתיקרא בציבור ביום השואה תיתן ליום מבנה מאחד, ותוביל לשמירתו על ידי יותר יהודים ויותר קהילות יהודיות בצורה רצינית ורוחנית.

זמן קצר לאחר מכן, הבאתי את הצעת מר אייזן לנשיא כנסת הרבנים דאז, הרב סימור אתרוג ז"ל, ויבדל"א לרב יואל מאירס, מנכ"ל כנסת הרבנים העולמית, ושניהם אימצו בחום את המפעל. נותר רק למצוא את מחבר המגילה והפתרון נזדמן באורח מקרי. הרב דוד גולינקין, נשיא מכון שכטר למדעי היהדות בירושלים, מכהן שנים רבות כרב אורח בקהילתי, בית דוד - בני ישראל - בית עם, בימים הנוראים, והיה מתארח בביתו של מר אייזן. מר אייזן העלה את רעיונו לפני הרב גולינקין, שהסכים לרעיון בהתלהבות, וכתוצאה מכך הפך מכון שכטר בירושלים לשותף פעיל במפעל עם כנסת הרבנים. בהנחייתו של הרב גולינקין נכתבה המגילה בעברית המשובחת של פרופ'